

Borzási Mária

A sikeres öregedés dzsender szempontjai (Absztrakt)

A világ korstruktúráit tanulmányozva egyértelmű jelenség látható. Az idők százalékos aránya Európában nagy. Így idősödő társadalomról van szó, ami szokatlan helyzetek megoldási módozatainak kidolgozására sürgeti az embereket úgy mint fizikai személyeket, vagy mint társadalomba szerveződötteket egyaránt. A közösségeket és vezetőiket új kérdések elé állítja az új helyzet. A korstruktúrák tanulmányozása szerint még az oroszországi megoszlás is hasonló az európaihoz, ez többletév a téma kutatására.

Az értekezés arra világít rá, milyen a sikeres idősödés mint elmélet, és ehhez milyen szempontok szerint van esélye felzárkózni az európaiaknak a nyugati kultúrájú valamint a szovjet utódállamokban egyaránt. A sikeres idősödés dzsender szempontjait követi kiemelten. Szűkített halmazú lehetséges dzsender kombinációkat vesz csak figyelembe, azaz a biológiai és társadalmi nemet. Elhanyagolja a genetikai, pszichológiailag és más tényezők szerint variálható dzsenderkérdést. Kvalitatív kutatási módszert használ. Két fő eszközzel, mélyinterjúkkal és esettanulmányokkal gyűjtött információkra támaszkodik, amikhez társul az empirikus tapasztalat, és a résztvevő kutató holisztikus rálátása valamint individuális helyzetismerete egyaránt.

Az esettanulmányok és a mélyinterjúk alanyai Franciaország, Németország, Ausztria, Magyarország, Románia sikeres idősei közül kerülnek ki. A begyűlt adatokat abból a szempontból elemzi az értekezés, milyen hasonlóságok és különbségek vannak a különböző társadalomkultúrájú örökségre épülő mai országok öregjeinek sikerkonceptiójában, majd körbejárja a kérdést, mennyire találnak a begyűlt adatok az aktív idősödés elméletével, mint sikeres idősödési elmélettel. A lényeges eredmény, ha kialakítható egy sikeres idősödési modell mint jó példa, megjelölve a pillanatnyilag dzsender szempontból létező gyenge pontokat és javítandókat a jelenleg életben levő társadalmi berendezkedésekben. Az értekezés újszerűsége a sikeresnek vélt idősödések tanulmányozásában jelenik meg, félretéve a megszokott „panasz kultúrával” majdnem kongruensnek tartott témát. A tautologikus hangulat helyet, az aktívan megélt időskor paradigmáját hozza be diskurzusba, kiemeli a reziliencia fontosságát, a nélkül hogy minimalizálná a idősödéssel együtt járó fizikai képességek csökkenését. Egymagában az értekezlet természetesen nem vezet paradigmaváltáshoz az idősödéssel kapcsolatosan, de azért olyan téves sztereotípiákról le kívánja venni a leplet, mint például az idős korosztály kiszorulása a munkaerőpiacról, miközben a szakhivatalok statisztikái azt mutatják, több idős munkája után kérnek a cégek támogatást, mint fiataloké után. Dzsender szempontból tárgyalt kérdés, milyen helyzetben vannak ebben a sikerparadigmában a nők és a férfiak, abban az esetben ha női társadalmi szerepet vállaltak, vagy ha férfi szerepet.